

השבוע בוטלו האישומים נגד תא"ל (מיל') אברהם ברעם. הוא הואשם בקשירת קשר למכור נשק אמריקאי לאיראן. ברעם, בעל צל"ש ממלחמת ששת הימים, עבר מסע יסורים בן שנתיים וחצי, שכלל מעצרים, השפלות והרבה סבל

אנשים בצמרת היו צדיקים לנהוג אחרת

ואז התברר שארצות הברית מבקשת להסגיר לידיה את הע"צורים - ברעם וארבעה נוספים - כדי להעמידם לדין בארצות הברית.

העצורים הוסגרו לידי ארצות הברית כעבור חודש וחצי, והמשיכו לבלות עוד חודש וחצי בבית מעצר בניו יורק, כשמעל לה ראשם תלויה האשמה כבדה כל כך.

הכתבות בכלי התקשורת בארץ ובארצות הברית סיפקו הרבה מאוד דלק לדימיון הפרוע של הציבור, והסיפור הצטייר כקונספירציה בינלאומית להונות את הממשלה האמריקאית ולספק נשק לאיראן, למרות האיסור האמריקאי המפורש ולמרות האמברגו הבינלאומי. ברעם הונג בארץ כרודף בצע מהסוג הגרוע ביותר. ברעם (55), יליד הרצליה, בוגר בית הספר המיקצועי מקס פיין בתל אביב, היה מסגרת בניית עד לגיוסו לצבא. תוך כדי השרות הצבאי החליט לבחור בצבא כי מיקצוע.

במלחמת סיני היה סגן מ"פ ב"חיל רגלים, והשתתף עם חטיבת גולני בקרבות על רפיח. במלחמת ששת הימים היה ברעם עם מג"ד בחיל השיריון באוגדה של האלוף ישראל טל, וניהל ביחד עם הגדוד שלו קרב מפואר, שארך 110 שעות ללא שינה ו-86 שעות רצופות של תנועה וקרבות. הגדוד נע לאורך מסלול מידברי של 250 קילומטרים, כשהוא משאיר מאחוריו לפחות מאה טנקי אויב מחוסלים. בסיום הקרבות הסתבר שהמחיר ששילם הגדוד היה, באופן יחסי, הקטן ביותר ששילמה איזו יחידה שהיא שהשתתפה בקרבות.

עם תום הקרבות קיבלו חמישה מחיילי הגדוד ציון לשבח. אברהם ברעם היה אחד מהם. ברעם הוא אב לארבעה ילדים. שלושה בוגרים מאשתו הראשונה, ואחת בת 4, שילי, מרונית, אשתו השנייה, הצעירה ממנו ביותר מ-20 שנה.

כשראייתי את רונית ברעם בחודש אפריל 1986, גיליתי אשה חזקה, בטוחה בעצמה ובבעלה. אין ספק שלולא עמדה לצידו של ברעם אשה חזקה, שלא היססה ללכת איתו לאורך כל הדרך, ושלא פיקפקה לרגע בצדקתו, היה לברעם הרבה יותר קשה לעבור את השנתיים וחצי הקשות שעבר.

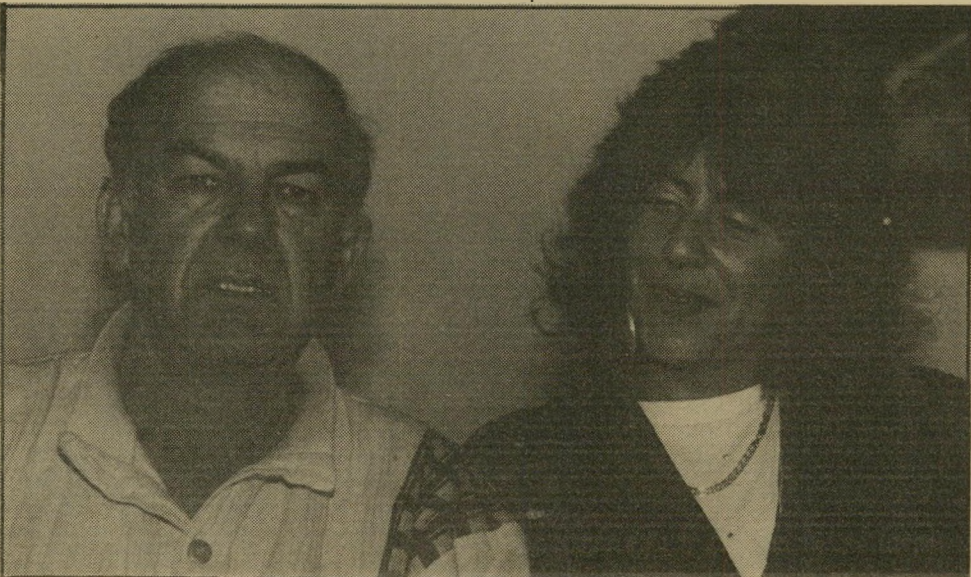
השבוע נגשתי שוב עם רונית, שבה עם בעלה לראיון. מצאתי בני זוג שהתלאות שעברו חיזקו אותם וקשרו אותם זה לזה.

היום, אחרי שבוטלה התביעה נגד ברעם, התאמתה טענתו שכל הסיפור היה יזום כמלכודת על-ידי שילטונות המכס האמריקאיים. אלה ידעו והריחו שמתבצעות עיסקות נשק לא חוקיות עם איראן. הם רצו להוכיח את השמועות ויזמו עיסקת נשק פיקטיבית, שבה היו מעורבים, כביכול, אישי מימ"ד של איראניים וחצי מיליארד דולר איראניים.

יתכן שברעם נפל קורבן למיל"חמה סמויה וגלויה בין גורמים אמריקאיים רשמיים שונים, שחלקם עסקו במכירת נשק לאיראן וחלקם רצו למנוע את המכירה.

אברהם ורונית ברעם, 1981. מה שקרה לי זה בישמולו.

אברהם ורונית ברעם, השבוע. העסק עלה לי כמה מאות אלפי דולרים.

צ'י יסיתי, אולי, למצוא אדם ש"בור" שאותות הסייט שעבר ניכרים על פניו. חיכיתי, אולי, למצוא איש שיקטר ויאשים את כל מי שסביבו, שיסחוט מן הציבור ריגשות צער ורחמים. איש ששקוע בעצמו ובצרותיו. חשבתי שאמצא אדם מריר וקשה.

אבל תתאלוף (מיל') אברהם ("אברום") ברעם אינו נראה כמו אדם שבור. ולמרות השאלות המכוננות שלי, אינו מלא ברחמים עצמיים ואינו יורה האשמות לכל הכיוונים.

הוא הופיע לראיון לבוש ב"מכנסיים כהים, בחולצה צהובה מעוטרת בשחור, בנעלי-ספורט בהירות ובמעיל גשם חם. עיניו הכחולות חייבו כשסיפר את סיפורו. הוא היה נינוח ושלם עם עצמו ועם מעשהו, ובעיקר שלם ובוטח בצדקתו, שיצאה השבוע לאור.

ביום החמישי בערב צילצל הטלפון בבית מישפחת ברעם בראשון-לציון. מן העבר השני של הקו היה עורך-דין מניו-יורק, שהודיע לברעם המופתע שהתביעה האמריקאית החליטה לבטל את כל האישומים נגדו.

ברעם הואשם בניסיון לקשור קשר למכירת נשק לאיראן, תוך כדי הצגת קונה-יעד פיקטיבי. האישום בא על רקע ההחלטה החד-משמעית של הקונגרס האמריקאי שארצות הברית לא תמכור נשק לאיראן.

כל זה קרה חודשים אחדים לפני שהתמוצצה בקול רעש גדול הפרשה המכונה "איראנגייט", שזיעזעה את מדינת ישראל ואת ארצות הברית.

הפרשה של ברעם התחילה בראשית חודש אפריל 1986, כאשר פנה אליו איש-העסקים ויליאם נורת'רופ, המתגורר בארץ, וביקש ממנו לייצג לו בעסקת-נשק גדולה, שבה יימכר נשק לאיראן. נורת'רופ פנה לברעם גם משום שבידי ברעם היה רישיון למכירת נשק, שאותו סיפק משרד-הביטחון.

ברעם ביקש לבדוק את טיב המשאומתן קודם שייכנס לעיסקה. הוא בדק את הניירות עם עורכי-דין, התקשר גם לגורמים שונים במערכת הביטחון בארץ, כדי לברר איזה ציוד צבאי עומד למכירה, מה הכמויות ומה המחירים. רק אחרי שערך את כל הבדיקות, הסכים לנסוע עם נורת'רופ לחו"ל, כדי לעזור לו בניהול המשאומתן.

עשרה ימים אחרי שפנה נורת'רופ לברעם, נסעו השניים ללונדון, ערכו שם כמה פגישות ומשם המשיכו לאיי ברמודה, שם היו אמורים לחתום על החוזה.

אך למרבה הפתעתם נעצרו כאן שר הגינוע לברמודה. משם התחילו הדברים להתגלגל מהר.

יום לפני ליל-הסדר קיבלה רונית, אשתו של ברעם, טלפון מן הקונסוליה הישראלית בניו-יורק. מן העבר השני של הקו היתה אחת המזכירות בקונסוליה, והיא סיפרה לרונית שבעלה עצור בברמודה, וכי הוא מבקש ממנה שתיצור קשר עם עורך-דין.

עוד באותו היום פורסמה הפרשה בכלי התקשורת האלקטרוניים בארץ, ולמחרת, בכל העיתונים, בכל מקום צויינה בהבלטה העובדה שגורל ישראלי מעורב בעיסקת-נשק ממוקפת עם הממשלה האיראנית.

● אני מבינה שבפרשה היו 17 נאשמים, ואתה המפורסם מכולם, מדוע?